

23.XI.

KC

54.r.

Narozeniny presidenta republiky Klementa Gottwalda.

2. listopadu bude tomu 54 let co se v Dědicích na Moravě narodil náš pan prezident, Klement Gottwald. Jeho otec byl chudí-
ký zemědělec a nemohl si dovolit dát syna vystudovat. Již ve
12 letech poslal Klement do Vídně, kde se učil truhlářem. Svůj
chléb si těžko dobýval, ale pracoval rád a miloval své řemeslo.
Jeho láskou se staly knihy. Ve chvílích odpočinku studoval a čel-
spisy vynikajících českých i cizích spisovatelů. Brzo se z něho

stal dobrý Čech a uvědomělý vlastenec. Vstoupil do řad dělnického hnutí. V první světové válce, kdy sloužil na vojně jako prostý voják, poznal, jaké zlo je válka a vždy podporoval ze všech sil mír. Svou noudrostí, obětavostí, neohrožeností a rozvážností získal si brzy oblábu a důvěru dělníků. Úspěšně pracoval v komunistické straně Československa a vždy hájil práva a zájmy dělnické třídy. V roce 1926 byl pro velké zkušenosti a vzdělání postaven do čela strany, která pod jeho velením rostla a vzkvétala. Snažil se sjednotit Čechy a Slováky, aby sháze odolávali útokům německých fašistů. Na začátku druhé světové války odjel do Moskvy. Ani zde nepřestal bojovat ve prospěch svého národa. Odtud řídil a vedl boj proti okupantům a zrádcům. Po svém návratu v květnu roku 1945 vytvářel na úrodné frontě pracujících měst a venkova. Snažil se aby i v našich zemích byl vybudován socialismus. Velikým vzorem je mu Sovětský svaz v čele s vynikajícím státníkem generálem Stalinem. Pod vedením Klementa Gottwalda pomohla komunistická strana Československa lidu v únoru 1948 zvítězit nad domácí reakcí. V květnu 1948 byl jednomyslně celým národem zvolen Klement Gottwald prvním dělnickým prezidentem naší republiky. Nyní pod jeho vedením vykročil náš lid ještě pevněji a směleji na cestu k budování socialismu v naší vlasti.

M. Kujalová, IV. b.

-----00000000-----

Oslava 7. listopadu v naší škole.

Oslava 50. výročí Velké říjnové revoluce proběhla i na naší škole především jako velká manifestace za mír.

Uvádění této manifestaci byly státní hymny. Další body programu byly české i ruské básně i písně, dále proslov odborného učitele Kruška. Pan učitel promluvil o významu Velké říjnové socialistické revoluce a jaký má význam pro nás.

Mírová slavnost žáků a učitelů školy byla zakončena Písní práce, která je symbolem našeho budovatelského úsilí.

H. Mahtínková, IV. a.

-----00000000-----

ho budovatelského úsilí.

H. Martinková, IV.A

7. listopad.

Dlouho úpěl ruský lid pod těžkým jhem,
dlouho krčil se líč před čarou.
Až přišel Lenin a jeho nocná slava,
Lenin řekl lidu, že svoboda může být
celá širá Rus, všechen lid.
A potom přišla revoluce,
při které začly vláti rudé prapory
a po níž ruský lid začal teprv žít.

Lenin byl vůdce a dobře vedl ruskou zem,
nikdy ji nevrátil kulakům zpět.
Stále zní ozvěnou nohutný jeho hlas :
"Nyní, soudruzí, je náš čas,
teď se dá život předělat."

R. Klupáková LV.

-----o o o o o o o o o o-----

Pionýrský aktiv.

Ve středu 7. listopadu byly na besedě pi-
onýrů promítány filmy. Náš 4. oddíl se
sešel ve 4.B. kde je provedeno zateř-
ní. Předseda pionýrů Fr. Zemánek uvítal
soudruha z STZ, který nám filmy promítal.
První film byl o Velké říjnové revoluci.
Byl to film poučný, neboť doplnil naše
vědomosti o této nejzávažnější události
v lidských dějinách.

Druhý film "moskevské ZOO" nám ukázal,
jak je zařízena moskevská zoologická
zahraďa, jak tam krotí zvěř a vychová-

í mláďata. Další film nazvaný "Život hryzu", byl nám poučením,
si nemáme všikatí jen větších zvířat, ale i drobného hryzu.

Poslední byl propagační film STZ. Viděli jsme postup výroby sví-
ček, tuhy a mydla. filmy se nám velmi líbily a těšíme se již na další,
neboť kulturní referentka Jarka Rednářová nám slíbila, že z prostředku
se další promítání.

Konference zahraničních ministrů osmi států
v-Praze.

Na návrh Sovětského svazu sešli se v Praze ve dnech 20. a 21. října t.r. zahraniční ministři Sovětského svazu, Československa, Polska, Maďarska, Bulharska, Rumunska, Albánie a NDR, aby projednali německou otázku. Na této konferenci bylo vydáno prohlášení, které je odpovědí na nedávné komuniqué o tajné poradě ministrů zahraničních věcí Spojených států amerických, Velké Británie a Francie v New Yorku. Komuniqué západních velmocí slibuje skončení válečného stavu s Německem, avšak současně mluví o zachování okupačního statutu a o zrušení zákazu německého válečného průmyslu, Anglo-američtí imperialisté chtějí ze západního Německa udělat svoji kolonii, ve které by byli neomezenými pány, chtějí z Německa udělat nástroj své agresivní politiky a chtějí zvelocit německý lid do třetí světové války, Namísto zvyšování životní úrovně je západoněmecký lid zatěžován břemeny, které vyžaduje vybudování nové armády, a obnovení válečného průmyslu. Pražské prohlášení kritizuje politiku západních imperialistů v Německu a zároveň podává konkrétní návrhy, jejichž správné plnění by na základě spolupráce čtyř velmocí vedlo k vyřešení německé otázky, zajistilo rozvoj německého mírového hospodářství, obnovilo jednotu Německa a uskutečnilo túžby německého lidu po mírumilovném rozvoji. Pražská deklarace je novým důkazem důsledné mírové politiky Sovětského svazu a zení lidové demokracie, která je zárukou, že věc míru zvítězí.

M. Šolín, IV. B.

---ooo000ooo---

Exkurse v chemických závodech v Ústí nad Labem.

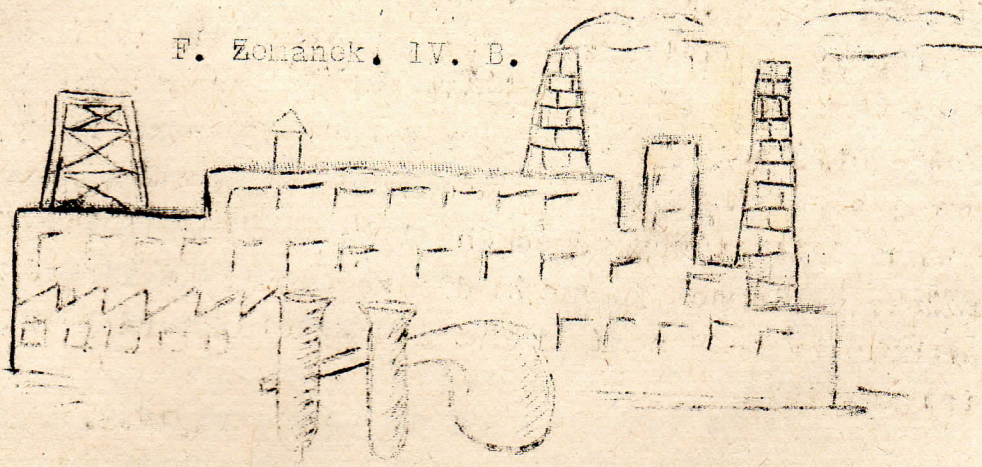
V dnešní době konají žáci škol II. stupně mnoho exkursí do různých odvětví našeho znárodněného průmyslu. Dne 9. XI. navštívili jsme chemické závody v Ústí nad Labem. Prohlídka začala asi v 8 hodin ráno a trvala do 1. hodiny. Všemi odděleními továrny nás provácel dr. ing. Zápletal. První zastávku jsme učinili ve výrobě špavky. Tam nás přejel vedoucí provozu a nejprve nám vysvětlil postup výroby. V tomto oddělení jsme všichni obdivovali veliké kompresory. Dále jsme sledovali výrobu kontaktních

mot a organických rozpouštědel. Tam nám ing. dr. Čapková vypřá-
 vily o postupu výroby. Výklad byl zajímavý, sčkolí jsme všo-
 mu dobře nerozuměli. Málokomu utkvěl v hlavě název methyleyklohe-
 xanol a což teprve to ostatní. Viděli jsme též oddělení ve kte-
 rém vyrábějí kyselinu solnou. Tam jsme se setkali s charakteris-
 tickým zápachem chemičky, který vyvolal u mnohých návštěvníků
 průškrý kašel. Místem delšího pobytu výpravy byla výroba kyseli-
 ny dusičné. Tam byl velký zájem o reaktor vyvozuující velké teplo,
 ve kterém hořel čpavek. -

Ve výrobě polotovarů si opět někteří musili ucpávat nos, ale
 bylo jich už velmi málo. Toto oddělení splnilo již 6. 3. 1950 2rok
 pětiletky. Na tomto oddělení závisí sousední oddělení, ve kterém
 se vyrábějí organická prvka.

U nás zaměstnanci chemičky ukázali věže na výrobu kyseliny sírové.
 poslední zastávce jsme viděli elektrolytickou výrobu lepuhu
 všem se v chemičce líbilo, ale bylo nám příjemně na zdravém vzduchu.
 Po prohlídce několika provozůvznostlo naše ucto k dělníkům
 chemické továrny.

F. Zemanek, IV. B.

Beseda s hornickým úředníkem Karneten.

Dne 3. listopadu bylo nám, budoucím horníkům oznámeno, že se
 v Ústí n. Lab. koná beseda budoucích hornických učňů s hornickým ú-
 ředníkem. Soudruh Karnet nám vyprávěl, jak se dostal na hornietvo.
 Nejdříve pracoval v pražské automobilce "Praga". Když byl v továrně
 "Praga" prováděn nábor na uhelnou brigádu, přihlásil se mezi brigá-
 níky. Po několika měsících se soudruh Karnet rozhodl, že zůstane na
 kolech. Pracoval velmi svědomitě a za rok se stal úředníkem. Po pře-
 ných výkonech se dostal soudruh Karnet k panu prezidentu Klementu
 Götvaldovi. Byl též navržen k návštěvě Sovětského svazu. Potom nám

...lý pracovník vyprávěl o práci na dolech a o životě v internátech. Dívce, která se rozhodla pro hornictví, věnoval s. Kernet malý kabanec. Rozloučili se s námi hornickým pozdravem.

Zdař Bůh.

Budoucí pracovník L. Sýkora, IV. B.

---ooo000ooo---

Přednáška Marie Pujmanové.

Dne 3. listopadu měla ve veřejné knihovně v Ústí n. L. přednášku spisovatelka Marie Pujmanová. Mluvila o své literární činnosti a spolu s ní přijela i známá recitátorka Luďmila Pelikánová.

Marie Pujmanová je známá svými pokrokovými romány Lidé na křižovatech a Hra s ohněm. Luďmila Pelikánová četla úryvek z románu Hra s ohněm a recitovala několik básní ze sbírky Miliony halubíšek. Krásným přednesem nadchlo všechny posluchače.

Přednáška Marie Pujmanové nám ukázala, jak se ona sama a vůbec všichni spisovatelé zapojili do boje za mír. Dále líčila spisovatelka své dojmy ze Sovětského svazu. Vyprávěla, jak se změnil Sovětský svaz, který navštívila po válce, proti tomu, jak ho znala z dřívějších let. Vyprávěla, jak si zamilovala sovětský lid, který tak šťastně a spokojeně žije v míru. Marie Pujmanová byla mile překvapena, když poznala, že její práce je uznávána a vysoko ceněna i pláčeží. A proto na její přání recitovala L. Pelikánová básně napsanou v Sovětském svazu a věnovanou dětem. Básně vypráví o tom, jak na moskevských ulicích byly vysázeny velké košaté lípy pomocí jeřábů.

Večer jsme se vrátili nadšeni domů s vědomím, že k válce nemůže dojít, neboť takového snýšlení jako Marie Pujmanová jsou všichni pokrokové a pracující lidé na celém světě.

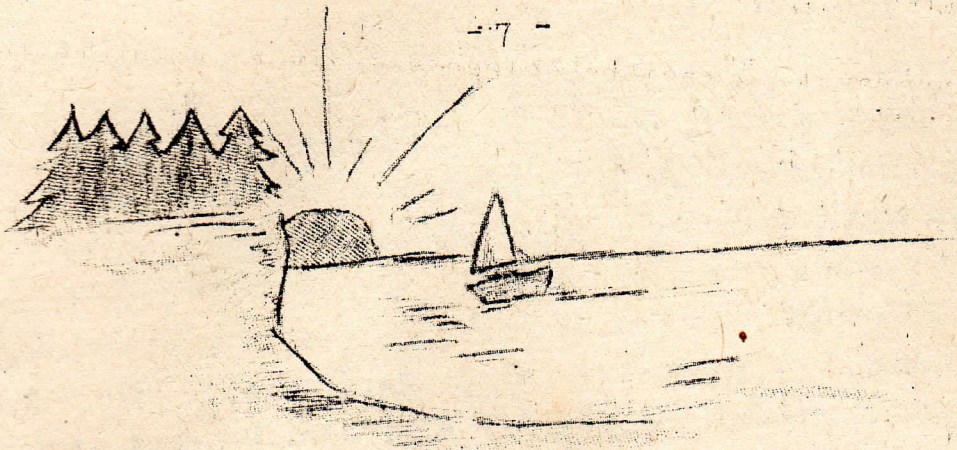
M. Tlapáková, IV. B.

---ooo000ooo---

Čin chci být?

Tato otázka je velmi těžká, neboť již několikrát jsem učinila rozhodnutí. Na národní škole bylo mým ideálem stát se učitelkou, avšak brzy mě tato vášně pro učitelství opustila. Nyní jsem se rozhodla pro něco jiného. Chci být ošetřovatelkou. Doufám, že toto moje rozhodnutí bude poslední. Je to povolání podle mého úsudku velmi krásné. Myslím, že ošetřovatelka je ve státě velmi třeba, neboť spolu s lékaři pečují o zdraví všeho lidu. Co by nám bylo platno sebe větší bohatství, kdybychom neměli zdraví.

V. Gěnačová, IV. A

Putování pionýrů po vlastech českých i jiných.

Fyskultura byla důležitou složkou táborového života. Sport byl zřazován pravidelně do denního programu. Prvním sportovním číslem dne byla roževiška, potom přišlo koupání a odpoledne sportovní hry. Dále to býval program doplněn pořadovými cvičeními, která byla ve volné malé oblibě. Do tělesné výchovy patřil též nácvik národních tanců. Jednou z četných zkoušek tělesné zdatnosti táborníků byl branný závod. Troť nebyla dlouhá, ale zpříjemňovala ji hodně překážek. Při tomto závodě přijel do tábora vřz čs. rozhlasu. Byla natočena reportáž branného závodu a závodu na 60. metrů, která spolu se zpěvem táborníků byla vysílána v pichýrské besedě. Největší důraz se v táboře kladl na kulturní a politickou výchovu. Často jsme si lákali hlavu s problémy literárních a politických quizů. Těněž každý den jsme měli ideovou hodinku, která skýtala mnoho poučení. Četli jsme tam knihy, nebo vedoucí, někdy i pionýr měl krátký referát. Po každé takové četbě, nebo referátu se vyvíjela šilá diskuse. Kulturní besedy pořádaly kroužky. Jejich pěvecká i recitační vystoupení nivala velký úspěch. Při návštěvě rozhlasu byl pořádán večer, z něhož jsme odeslali resoluci na protest proti americké agresy v Korei. Báseň, kterou při této příležitosti přednášel recitační kroužek byla zachycena na zvukový anínek.

V přípravném táboře bylo asi sto třicet účastníků. Zprvu nikdo nevěděl, kolik pionýrů pojedě do zahraničí a co bude s ostatními. Tak kolovaly různé zprávy, že pojedě polovina účastníků, potom čtyři, dvacet a nakonec si už všichni tropili z těchto zpráv švanění

říkali, že pojede ten, kdo z pionýrů má modré top láky, nebo kdo umí
vařit. Po čtrnácti dnech života v táboře zrovna v den, kdy jsme do-
stávali dvojitou večeři, protože se měl konat táborák, přijelo z
Bratislavy auto. značky Škoda a táborák se nekonal. Ve Škodovce
přijeli zástupci pionýrského ústředí, kteří ihned zasedli k poradě
spolu s táborovou radou s vedoucími a začali s výběrem zahraničních
rekreantů. Táborová rada ohětově přinášela zprávy ostatním. Za chví-
li jsme věděli, že do zahraničí pojede 25. pionýrů. Po zakončení pora-
dy se všichni účastníci shromáždili v jídelně. Vybraní pionýři byli
voláni na podium, kde pro každého nastala minuta velkého vzrušení.
V této minutě pečlivě měřené na několika hodinkách mohl každý vzné-
sti námitku proti delegátovi. Avšak námitky se nevyskytly. Vybraným
se hned začalo říkat Bulhaři podle země do které měli jet. Ostatním
táborníkům jsme říkali v Poláci - do tábora měli po odjezdu Bulharů
přijet polští pionýři. Z Bulharů se stal zvláštní oddíl, který měl
mnohem ostřejší program. Ještě týden zůstali v ybraní zahraniční re-
kreanti v táboře a po uplynutí této doby odjeli do Bratislavy.
Ihned na bratislavském nádraží se k chlapcům připojilo 25. děvčát,
která měla přípravný tábor v Tatrách. Ještě týden jsme čekali v bu-
dovatelském táboře, dokud nám nebyly vystaveny pasy. Za pobytu v
Bratislavě jsme navštívili Děvín a bratislavský hrad. Jednoho dne
jard dostali kroje, které mnohým rekreantům heseďely a děvčata má-
la příležitost, jak uplotnit své krčcovské umění. Pionýři již netr-
pělivě čekali na odjezd. Ten konečně přišel, a tak jednou o půl no-
ci....

/Pokračování příště/ F. Zemánek IV.B.

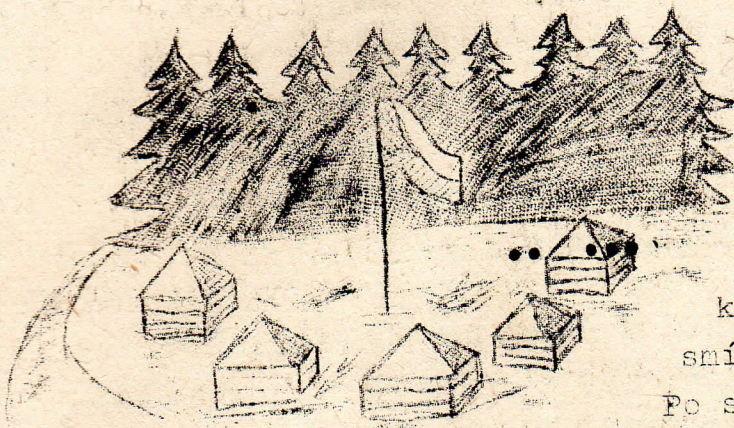
---ooo000ooo---

- Budovatelský tábor pionýrů v Sebusíně. -

Ráno o půl sedmé hodiny se rozléhá všemi osmi tábory hlas trubky.
Ze budíček. Za několik minut již kolem tábora pobíhají skupinky
pionýrů se svým vedoucím. Po dlouhém spánku jsme všichni líní, ale
nic nám lat nesklouhat se musí.

Po patnácti minutách už je trochu hbitější. Dole u po-
tůčka hlaholí mnoho dětských hrdel. Naše družina ráno

*Milá je to náhodou
Ten příspěvek se mi líbí
lyne*

koupe. Každý ihned vyleze z vody, utíká se osušit a obléci. Potom si každý připraví jídelní misku. K snídani je káva a rohlíky. Každý si smí vzít tolik, kolik sní.

Po snídani se rozpínají stany, klepou se přikrývky, leští boty, uklízejí se stolky. Potom je nástup ke vztyčování vlajky. Každý přistojen v kroji, junáci, pionýři. Po přestění denního rozkazu, družina, která má službu, vykládá heslo a zpívá píseň dne. Je rozehod. Vychovatelé prohlížejí stany. Každý se naučil uklízet tak, aby prohlídka byla spokojená. Družina se zabývá prací až do svačiny. Po svačině se dokončují přítomné práce, nebo je volno na spravování oděvu a pod. Před obědem nám už hodně kručí v žaludku. Konečně. Oběd je hotov a již jej dávají. Po obědě je až do tří hodin klid. Nesmí se nikdo mnoho pohybovat. Z táborové knihovny si čtenáři půjčují knihy. Ve tři hodiny se opět ozývá píšťala k nástupu. Družiny nastupují k ideové hodině, ve které se učí písním a vykládá se denní heslo. Služba přivezla již svačinu, která je rychle snědena a každý již pospíchá na nástup do družin, nebo do kroužků. Družiny hodnotí den, zabývají se ručičnými pracemi, piší deník. Do večere to uběhlo velmi rychle. Po večerě je volno. Chlapci vytvořili kroužek, zpívají a tančí. Brzy se přidávají i děvčata. Všichni jsou rozmrzeli, když se ozvou zvuky polnice. Troubí večerku. Pomalu se rozcházejí a za chvíli se ozývá oddechování a chrupání ze stanů. Jen hlídka obchází kolem tábora a střeží bezpečnost spících.

A. Chalupa IV.A. II. str.

---ooo000ooo---

Soutěž družin.

Soutěž je velmi dobrý prostředek pro zlepšení prospěchu, kázně a docházky. Od 1. 11. zahájila naše škola soutěž družin. Byli jsme seznámeni s podmínkami soutěže a s chutí jsme se dali do práce. Myslíme, že úkol soutěže bude skutečně splněn a v mnohých třídách se zlepšil prospěch, kázeň a pořádnost a žáci přispějí k zlepšení školního života a práce zlepšovacím návrhy. Nemůžeme oznámit výsledky.

protože není ještě soutěž ukončena a budeme proto se stejným nadšením pokračovat v soutěži.

J. Bednářová, IV. a.

---o00000o---

Pomoc žactva při budovatelském úsilí
našeho národa.

Školní brigáda v Sev. Tuk. Závodech.

Všechny střední školy ústecka se zavázaly, že odpracují 5 hodin brigád pro Koreu, neboť i my děti středních škol jsme rády, můžeme-li pomoci alespoň prací ubohým korejským dětem, jejichž rodiče stále ještě brání svou vlast, napadenou americkými imperialisty. Také naše škola plní tento závazek a na brigády chodíme do S. T. Z. Naše brigáda III. a. je rozdělena na dvě skupiny. Prvá skupina šla na brigádu pondělí 23. října a druhá skupina v úterý 24. října. V úterý ve dvě hodiny odpoledne jsme se seřadily před první vrátnicí továrny. Našimi vedoucími byly paní učitelky, Bartovská, Benešová a Macháčková. Práci jsme měli zábavnou a lehkou: v balárně Ominolu. Postup naší práce byl takovýto: Mejdříve nám paní učitelky Bartovská a Macháčková svezly výtahem nebalené Ominoly. My jsme si připravily papíry a prázdné bedny. Práce nám šla pěkně od ruky a některá děvčata mezi sebou i závodily. Naplněné bedny jsme skládaly do řady a braly si další Ominoly na balení. Tolik se nám tam zalíbilo, že jsme opravdu byly nerady, když nám byl oznámen odchod domů.

Po práci jsme se šly umýt do umývárny, kde tekla teplá i studená voda. Potom některá děvčata šla ještě pomoci do vložkárny a ostatní jsme si píchly ve vrátnici odchod a odebraly se domů. Těšíme se na další školní brigády! Zdravíme školní brigádám!

J. Pokorná III. A.

---o00000o---

Stravování v STZ.

Naší školou nejdí patonát Severočeské tukové závody, které také umožnily stravování dětem naší školy. Na obědy chodí ti žáci, jejichž rodiče jsou zaměstnání, nebo žáci přesporní. Každý žák si přinesl 100g masa a 140g tuků a zaplatil na celý měsíc 144K. Obědy jsou po 10K. Za toto opatření děkujeme závodní radě STZ, která nám umožnila

Dopis od mladých bratrů.

Draží sovětské přátelé!

Chci vám říci, jak žijeme a jak se učíme. Dříve chudí rolníci v naší zemi žili hůře než zvířata. Rolníci a dělníci se nikdy nenajedli do syta a nikdy neměli teplého oděvu. O škole se dětem rolníků jenom zdálo. Učit se mohli jenom děti továrníků, obchodníků a úředníků. Nyní se u nás život docela změnil. Po vedením Mao Ce-Tuna si náš lid vybojoval svobodu a stal se hospodářem své země. Rolníci dostali zemi, dělníci práci. Teď mohou chodit všechny děti do školy. Náš život se každým dnem zlepšuje. Toto štěstí přinesla lidem čínská komunistická strana a jejich vůdce Mao Ce-Tun. Žijeme a učíme se v městě An-čen. Naše škola stojí na veliké, krásné ulici Gu-lou. Ve škole se učí více než tisíc dětí. Po vyučování hrajeme šachy, pingponga, košíkovou. Na konci každého týdne hodnotíme na schůzích vykonanou práci, hledáme nedostatky a snažíme se je odstranit. Ve škole máme literární, výtvarný a jiné kroužky. Každý pracuje v tom kroužku, který se mu líbí.

Draží sovětské přátelé! My vaši mladší bratři se od vás učíme a chceme jíti vpřed ruku v ruce s vámi. Všichni toužíme po tom, aby se život v naší zemi stal také tak šťastným, jako u vás - v SSSR. Přejeme vám zdraví a mnoho úspěchů v učení.

Pozdrav od žáků naší třídy.

U-Su-mo.

Čína

město An-čen

základní škola.

Z Pionýrské pravdy přeložili:

M. Šolín a Fr. Zenánek.

Z tohoto dopisu si můžete vzít příklad jak psát dětem do SSSR.

---ooo000ooo---

Zimní rekreace.

Náš stát se pečlivě stará o zdraví svých občanů. Po celé republice jsou zřizována rekreační střediska, v nichž mají možnost se zotavovat pracující lidé a načerpat nových sil pro další práci. Velká péče je věnována mládeži. Žákům všech typů škol je umožněn pobyt na horách. Také naše škola se přihlásila k zimní rekreaci. Všichni již se nesmírně těšíme, jak budeme užívat zimní přírody.

a horského vzduchu, který je tak zdravý. Mnozí z nás budou lyžovat, jiní sáňkovat, nebo podnikat výlety. Nejvíce je však lyžařů a proto končí mým heslem: "Lyžím a sněhu zdar."

M. Klabanová IV.A.

Olympijské hry.

Dne 15-16 října 1950 byly zahájeny na stadioně v Bukově Olympijské hry mládeže. Účast mladých byla hojná. Přihlásily se všechny školy II a III. st. neboť bojovat o slávu školy, to je zajisté pro každého žáka ctí. Soutěž byla rozdělena na dvě části: na část lehké atletické a na část plaveckou. Také naše škola I. i II. střední se do soutěže zapojily a já, jako zástupce I. střední ještě s několika děvčaty jsme šly na stadion tvrdě bojovat o prvenství školy v lehké atletice. Avšak hned na začátku se ukázala převaha dobře trenovaných děvčát z jiných škol. Soutěžily jsme v běhu, v hodů míčkem a ve skoku dalekém, naše úsilí bylo značné, nepodařilo se nám získat ani jednoho bodu. Zato naše II. střední se činila a dosáhla zcela pěkného výsledku. Nezaviděly jsme jim, ale řekly jsme si, že jim to na příštích olympijských hrách, které se budou konat v květnu, pořádně naklepeme.

Druhá část se konala 4-6 listopadu v lázních Dr. Vrbenského. 4. listopadu byly konány rozplavby, kde byli vybráni ze všech škol nejlepší plavci, kteří se mezi sebou utkali ve finale, konaném 6. listopadu. Já, Jitka Heiklová a ještě jiná dvě děvčata jsme opět nastoupily na finalový start, kam jsme se šťastně probíly. Zápas byl tuhý, ale my jsme ukázaly, že jsme poněkud rychlejší než ne suchu. Dosáhly jsme slušných výsledků. Touto částí byly zakončeny Olympijské hry, kde se ukázala horlivost a bojovnost všech sportovců a vůbec všeho mládí, neboť na našich hřištích vyrůstají noví světoví mistři, dobří zástupci nejlepšího sportu. Naše republika vkládá do rukou mladých všechnu naději jak po stránce hospodářské, tak po stránce kulturní a sportovní.

Sportu zdar.

S. Baucrová IV.A.

---00000000---

Krajčůvský kroužek.

V obou čtvrtých ročnících je uveden krajčůvský kroužek. Vede jej paní učitelka Hanouzová. Kroužek má každý týden vždy po hodině učení nauky. Šijeme sukni, a halenku, pozadíjí si ušijeme jiné šat. Jíjí se těšíme, až si budeme sami oblékat vlastníruční ušitou halenku a sukni.

B. Purnová, IV. B.

Perlička.

Paní uč. Tomková se ptala při tělovědě, jakými nemocemi se rozdíjí od člověka z trpí zvířata. Byla vyvolána Jarešová. Jarešová, zřejmě vyrušená z nějakého dumání, nevěděla, jak odpovédět. Někdě jí něco napověděl, Jitka tomu špatně porozuměla a řekla docela vážně: "Na příklad slepice nemůže dostat kašel."

J. Heiklová, IVA.

Historický kalendář.

- 13.
1. XI. 1781 zrušil císař Josef II. nevolnictví v Čes. zemích.
2. XI. zemřel v Praze profesor F. M. Lelcl, první profesor češtiny a literatury na pražské universitě.
3. XI. 1648 byl sjednán mír vrtfalský.
4. XI. 1753 se narodil český spisovatel K. V. Thán.
5. XI. 1836 zemřel v Litterpřicích K. H. Měch, slavný český básník, autor známého "Máj".
6. XI. zemřel L. I. Čajkovskij, slavný ruský hudební skladatel.
7. XI. 1811 se narodil K. J. Erben, český básník, autor známé "Kytice".
8. XI. 1917 vypukla v Rusku velká říjnová revoluce, vedena V. I. Leninem a jeho spolupracovníkem Stalinem. Přinesla toužané osvobození ruského lidu z carské nadvlády. Tato revoluce přeměnila bývalé Rusko v velký jednotný socialistický stát. Sovětský svaz od roku 1947 stále restuje sídli tak veliké překážky jako byla válka a socialistický Německo a odpor kapitalistů celého světa jej neohlavě stavit na jeho vítězné cestě ke komunismu. Pod patronu záštitou 1958 budeme sami budovat socialismus v naší vlasti.
9. XI. 1620 byla svadena bitva na Bílé hoře, ve které Češi podlehli císařskému žolenečům. Byla to krátká bitva, ale přinesla dlouhou, 100 letou dobu hrozného pokoření českého národa.
10. XI. 1944 z-hymul v bojích na Slovensku komunistický pracovník partyzán Jan Šverma.
14. XI. 1947 zemřel J. Jungmann, bustitel národa.
15. XI. 1671 zemřel J. A. Komenskij, učitel národa. Narodil se v Uhřech.

středem na úpravě. 7. března 1957.

15. XI. 1861 zemřel Jindřich Vigner, spoluzakladatel školy.

18. XI. 1852 se narodil Mikuláš Alaš, slavný český kreslíř.

23. XI. 1850 slaví své 54. narozeniny náš prezident Kliment Gottwald. Již od svého mládí bojoval proti kapitalismu, fašismu a snánil se na lepší a šťastnější život našeho lidu. Jeho líčením je kašický vládní program a budovatelské plány, avšak letka s pětiletka.

23. XI. 1850 byl na bledě v pláni popraven chošský odjakživa slavný, svobodný kovář, protože se postavil proti vrchnosti a bojoval za práva utlačovaného chošského lidu.

M. Cihlář, IV. r. II. stf.

Vitriny se upravují.

Jako již jako obchodníci-výlohy s několika měsíčními obdobími a v šedivku: "výloha se upravuje."

Chcete vidět občas něco nového, ať o přestávkách či jako "výloha" značená" plně hodiny s křídly chodbami. Vitriny jsou prázdné neb se starou náplní.

Uvědomte si že vás to někdo bude dělat. Ukažte každé třídě jednou za 14 dní, že učitelé zaranžovat a překvapit školní osazenstvo!

Přiložte ruce k dílu a práce se vydaří!

L. Macháčeková,
odb. uč. dom. n. II. stf.

roznášky redáček.

Považte toto číslo za dvojcísle; započli jsme se v tisknout na titulní stránce zároveň označujeme, že je zvýšený honorář; za každý plátek po n. Použijte už příspěvky na lednové číslo Martínková, z. IV. a, tvůj slánek o Velké říjnové revoluci nebyl příliš pečlivě vypracovaný. Ukaž to lepší!

Haiklová Klupáková a Bednářová, vaše články na téma „čím chci být“ nebyly uvažovány pro nedostatek místa.

Na tomto čísle pracovali:

Redaktoři: Zemanek a Šelín.

Na blány napsali: Čelíš, Bourová, Vávrogová a Haiklová.
Kresby: Křtil.

Režmošili: Šefrnek, Šelín a Zemanek.